

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/171/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611211967
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5611211967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporcom: v 1/ rade X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, J. Q., štátny občan SR, v 2/ rade Q. V., nar. X.X.XXXX, bytom X. XX, J. Z., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 12.783,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 4C/23/2012-126, zo dňa 23. februára 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Výroku, ktorým okresný súd uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.724,56 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 11% p.a. zo sumy 7.694,68 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 7.694,68 eur od 22.12.2010 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého odporcu, **s a n e d o t ý k a .**

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.724,56 eur v lehote do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 11% p.a. zo sumy 7.694,68 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 7.694,68 eur od 22.12.2010 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého odporcu. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Súd priznal navrhovateľovi trovy konania vo výške 153,30 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 141,38 eur, ktoré sú odporcovia 1/, 2/ povinní zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého odporcu.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že súdom priznaná suma 7.724,56 eur predstavuje istinu vo výške 7.694,68 eur, čo navrhovateľ zdokladoval predložením výpisu z účtu - transakcia o úvere a nezaplatených úrokoch vo výške 29,88 eur, ktoré boli zmluvne dojednané vo výške 11% p.a. a ktoré predstavujú úrok z úveru. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5.059,26 eur, na výzvu súdu právny zástupca navrhovateľa nešpecifikoval, z akej sumy, v akej výške a za aké obdobie boli tieto úroky z omeškania vyčíslené, keď z podanej žaloby je nepochybné, že po 21.12.2010 si navrhovateľ uplatňoval

zákonné úroky z omeškania vo výške 9% ročne. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aplikovať vo vzťahu k úrokom z omeškania predpisy občianskeho práva, pretože tieto sú pre spotrebiteľa priaznivejšie, a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere predstavuje absolútny obchod. Z podanej žaloby, z jej doplnenia ako aj z predložených listinných dôkazov nebolo možné zistiť navrhovateľom uplatnenú výšku úroku z omeškania, ktorá by zodpovedala občianskoprávnym predpisom. Právny zástupca navrhovateľa na výzvu súdu neoznámil, kedy sa odporca dostal do omeškania, s ktorou splátkou a v akej výške si úroky z omeškania uplatňuje. Navrhovateľ si musí povinnosť tvrdenia splniť najskôr tým, že všetky skutočnosti popíše v žalobe a následne ich preukáže listinnými dôkazmi. Súdu neprislúcha skutkové tvrdenia vyčítavať z navrhovateľom predložených listinných dôkazov. Súd nemohol zistiť výšku dôvodného úroku z omeškania preto žalobu v časti čo do zaplatenia navrhovateľom vyčíslených úrokov z omeškania 5.059,26 eur ako nedôvodnú zamietol. Zároveň súd priznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania, ktorých výška je vyčíslená v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9% z istiny do zaplatenia a úroky z úveru vo výške 11% p.a. z istiny od 22.12.2010 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal prevažný úspech vo veci, právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti odporcom 1/, 2/, ktorí vo veci úspech nemali. Úspech navrhovateľa predstavuje 20%. Navrhovateľom uplatnené trovy konania predstavujú zaplatený súdny poplatok za podaný návrh vo výške 766,50 eur, z toho 20% predstavuje 153,30 eur a trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu 706,90 eur, z toho 20% predstavuje 141,38 eur. Keďže odporcovia 1/, 2/ uzatvárali Zmluvu o úvere a Dohodu o ručení ako dlžník a ručiteľ, súd im v rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu tak, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého odporcu.

Voči citovanému rozsudku podal odvolanie navrhovateľ v rozsahu výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, t.j. čo do sumy 5.059,26 eur. Poukazuje na to, že na preukázanie svojho nároku predložil prvostupňovému súdu listinné dôkazy, a to kompletný výpis z úverového účtu za obdobie od uzatvorenia úverovej zmluvy do postúpenia pohľadávky dňa 21.12.2010. V uvedených výpisoch je zachytené čerpanie úveru, ďalej všetky riadne zaplatené úroky a úroky z omeškania ako aj všetky platby zaplatené na úhradu predmetného úveru a prípadné rozúčtovanie týchto platieb. V predložených výpisoch sú uvedené presne kedy a v akej výške bol účtovaný úrok z omeškania, pričom z výpisov vyplýva, že úroky z omeškania boli účtované ku dňu realizovanej platby a vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Z predložených výpisov vyplýva, z akých jednotlivých účtovaných súm úrokov z omeškania vznikla celková suma úrokov z omeškania vo výške 5.059,26 eur. Pokiaľ ide o uvedenie sumy, z ktorej bol úrok z omeškania vypočítaný, v tomto prípade nie je možné uviesť jednu sumu, z ktorej bol úrok vypočítaný, nakoľko išlo o úroky z omeškania, ktoré vznikli z dôvodu omeškania dlžníka s jednotlivými splátkami, pričom omeškaná dlžná suma bola za každý mesiac iná. Práve z toho dôvodu predložil žalobca súdu kompletne transakcie na úvere, v ktorých sú zachytené všetky realizované platby. Pokiaľ súd považoval špecifikáciu úrokov z omeškania vo forme výpisu z účtu za nezrozumiteľnú, mal na túto skutočnosť žalobcu upozorniť. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym a nedostatočným skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho nárok žalobcu v časti zamietol. Navrhovateľ zároveň namieta, že nebol poučený podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého súd je povinný poučiť účastníkov konania, že všetky dôkazy musia označiť a predložiť do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Uvedené poučenie súdu má rozhodujúci vplyv na možnosti účastníka konania čo do využitia opravného prostriedku, preto sa musí uskutočniť kvalifikovaným spôsobom. Musí byť zachytené v zápisnici z pojednávania. Žalobca na pojednávaní dňa 23.2.2012 nebol prítomný a nebola mu zaslaná zápisnica z tohto pojednávania, preto namieta, že súd ho nepoučil kvalifikovaným spôsobom v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporcovia 1/, 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. (z ktorého dôvodu sa rozhodnutie krajského súdu nedotýka výroku, ktorým okresný súd odporcom 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.724,56 eur v lehote do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 11% p.a. zo sumy 7.694,68 eur od 22.12.2010 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 7.694,68 eur od 22.12.2010 do zaplataenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého odporcu) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Navrhovateľ v odvolaní namieta odňatie možnosti konať pred súdom postupom prvostupňového súdu, keď prvostupňový súd si nesplnil svoju povinnosť poučiť navrhovateľa v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. na pojednávaní.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkom konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je nepochybné, že súd má poučovaciu povinnosť v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. v sporových veciach poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada.

Zákon neupravuje spôsob uskutočnenia poučovacej povinnosti. Zákon ukladá súdu iba okamih, do ktorého si musí súd poučovaciu povinnosť splniť a to do skončenia dokazovania. Súd si môže túto povinnosť splniť ústne na pojednávaní (za predpokladu, že účastníci konania využili svoje právo zúčastniť sa pojednávania) ako aj písomne hneď po začatí konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd si poučovaciu povinnosť splnil v písomnej forme spolu s predvolaním na pojednávanie (č.l. 109 spisu), ktoré predvolanie spolu s poučením bolo doručené navrhovateľovi ako aj jeho právneho zástupcovi 8.2.2012.

Keďže sa právny zástupca navrhovateľa, ani samotný navrhovateľ pojednávania nariadeného na deň 23.2.2012 nezúčastnili, svoju neprítomnosť ospravedlnili a nežiadali odročenie pojednávania, pojednávanie sa uskutočnilo v neprítomnosti všetkých účastníkov konania a ich zástupcov a nebol dôvod (a nebolo komu) poskytovať poučenie v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p..

Z uvedeného vyplýva, že uvedeným postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia žaloby vo výške 5.059,26 eur bolo neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa.

V sporovom konaní procesné právo v ust. § 120 ods. 1 O.s.p. ukladá účastníkovi konania v zásade dve právne povinnosti: 1) ide o povinnosť tvrdenia, tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých účastník konania

odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a 2) povinnosť dôkaznú, t.j. označiť dôkazy, ktorými chce účastník konania preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností.

Povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti je elementárnou povinnosťou účastníka konania, a to najmä navrhovateľa. Povinnosť tvrdenia skutkových okolností, z ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje právo alebo povinnosť odporcu, vyplýva už z požiadavky na obsah návrhu na začatie konania. Povinnosť tvrdenia je totiž úzko spojená s dôkazným bremenom.

Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako povinnosť účastníka konania, pokiaľ chce byť v konaní úspešný, preukázať pravdivosť takých svojich tvrdení, ktoré sú relevantné a sú teda spôsobilé privodiť pre neho priaznivé rozhodnutie súdu. Zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena teda znamená, že účastník konania, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania rozhodných skutočností, toto neunesol a nebude v konaní úspešný. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré konkrétne musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá je na sporný vzťah aplikovaná. Aby bol účastník úspešný, musí vo vzťahu k uplatnenému nároku tvrdiť také skutočnosti, ktoré v zmysle hmotnoprávnej normy môžu zakladať jeho nárok a tieto skutočnosti musí preukázať.

V danom prípade si navrhovateľ povinnosť tvrdenia vo vzťahu k uplatnenej sume 5.059,26 eur splnil iba vo formálnom zmysle, keď uviedol, že uvedenej sumy sa domáha z dôvodu nezaplatených úrokov z omeškania do dňa 21.12.2010.

Hmotnoprávnou normou, ktorá sa na daný právny vzťah vzťahovala, je ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podstatnou skutočnosťou pre priznanie úroku z omeškania, ktorá musí byť tvrdená a preukázaná, je omeškanie dlžníka, pričom rozhodnou skutočnosťou sú najmä výška peňažnej pohľadávky, s ktorou je dlžník v omeškaní a doba omeškania (počiatok a koniec, resp. trvanie omeškania). Toto sú rozhodujúce skutočnosti pre unesenie dôkazného bremena, pokiaľ však má o nich prebehnúť dokazovanie, musia byť súdu známe.

Skutočnosti rozhodné pre vznik uplatneného nároku musí navrhovateľ vymedziť, tejto povinnosti ho nezabavuje ani predloženie listinných dôkazov, z ktorých môže jeho návrh vyplývať. Je neprípustné, aby súd rozhodné skutočnosti vyvodzoval z predložených listinných dôkazov, takáto činnosť súdu by viedla k porušeniu zásady rovnosti účastníkov a kontradiktórnosti konania.

Správne konštatoval prvostupňový súd, že navrhovateľ neuviedol a nepreukázal v konaní skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru o vzniku nároku na úrok z omeškania vo voči odporcom v 1/ a v 2/ rade do 21.12.2010, keď z tvrdení navrhovateľa nie je zrejmé, po akú dobu a s akou pohľadávkou boli odporcovia 1/, 2/ v omeškaní. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a správne okresný súd jeho nárok čo do uplatnenej pohľadávky vo výške 5.059,26 eur zamietol.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby čo do sumy 5.059,26 eur a súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovia 1/, 2/ boli v odvolacom konaní úspešní, trovy konania si však neuplatnili a z obsahu spisu im vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto im krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný **n i e** .